

naar man saa nyere hørte efter, fik man at se, at det ikke var saa slemt, som det lod til. Det var dette Lighus. Dette Lighus var saa afstykket indrettet og var i den Grad hjemstøgt af Notter, at man ikke lagde Eigene ind i det; men saa forekommer det mig, at det ikke er saa forsligt. Det er nok væmmeligt — dette har jeg ikke Noget imod —; men naar der ikke er Lig deri, kunne de i det Mindste ikke forpæste Opholdsstedet. — Jeg skal nu sige et Par Ord om de Forslag, som jeg har tilladt mig at stille; det skal være aldeles indskrænkede og korte Bemærkninger, som jeg skal komme med. Det første Forslag gaar ud paa, at man ikke skal vedblive at bevilge Gage til en Direktør i Krigsministeriet, efter at Grunden til, at denne Plads blev oprettet, er falden bort. Efter at Regjeringen ikke blot lige imod Folkethingets, men imed hele Repræsentationens Ønske har gjort et Skridt tilbage fra en Indretning, som var trussen i Genhold til et slikt Ønske, skal man efter min Mening ikke kysse Riset, om jeg saa maa sige, ved at give den overflødige Penge næsten som en Belsønning, fordi den paa den Maade har vist sig hensynsløs lige over for Repræsentationens Ønske og Beslutninger. Det er derfor, at jeg siger, at det er en mageløs Smødekommene, som Flertallet har vist imod den ærede Minister ved endog at ville vedblive at indrømme ham disse Penge til en Direktør, uagtet vi ikke have haft nogen Direktør, førend vi fik begge Forsvarsministerierne smeltede sammen, hvorfor denne Post ogsaa naturlig burde høre op, naar man indførte to Forsvarsministre igjen. Jeg ved meget vel, at der er vist en saadan human Ophattelse lige over for den ærede Minister fra Flertallets Side, og jeg skal ikke angribe Flertallet derfor; men jeg kan ikke være med til at stemme for dette Belpøb her, og at jeg stiller Vædringsforslag desangaaende, er blot for paa en iøinesaldende Maade at undtage mig fra at være med til noget Saadant. — Dernæst er der et Forslag, som allerede er omtalt under Nr. 73, men som igjen kommer frem under § 25. Det er de 14,000 Rd. til Anskaffelse af Rifler.

Formanden: Maa jeg, inden det ærede Medlem gaar videre, gøre opmærksom paa, at her, hvor Forslaget forekommer, er det kun en Posteringslag. Realitetsspørgsmaalet kommer for under Nr. 95.

Winther: Jeg skal kun sige derom, at her har det været foreslaet, og jeg vil altsaa blot sige derom, at, naar jeg ikke har været med til at bevilge i Realiteten, var det blot, fordi dette atter er et Plus, lige over for de Bevillinger, som tidligere have været givne, navnlig ijsor. Det forekommer mig, at saa længe Verlovens Revision staa for, er der ikke nogen særlig Grund

til at gaa ind paa at bevilge større Midler til nogensomhelst Post. Man kunde efter min Mening meget godt afvente det Punkt, da man i det Mindste var bleven færdig med sin Betænkning — jeg vil ikke sige: vente indtil Hærløven bliver revideret; thi dette tror jeg ikke sker, saa længe vi have en Forsatning. Det er en Erobring, der en Gang er gjort og som man sandelig ikke kan komme bort fra uden derved, at Ministeriet i det Hele kom til at opfatte vort Lands Stilling paa en helt anden Maade, end det nu gjør. Jeg vil ikke opholde Thinget længere med disse Vædringsforslag.

Tauber: Jeg maa beklage, at den ærede Indenrigsminister ikke er tilstede under denne Forhandling; thi det Spørgsmaal, hvorom den fortrinsvis dreier sig, vedrører ikke blot Krigsministeriet, men ogsaa Indenrigsministeriet. Det ses ogsaa, at Udvalget har henvendt sig med en Forespørgsel netop til Indenrigsministeren angaaende de Forhandlinger, der have fundet Sted mellem disse Byer og Krigsministeriet, samt angaaende hvilken Del Indenrigsministeriet har taget dert. Det Forhold, hvori Indenrigsministeren som Hoved for Indkvarteringsvæsenet staa til denne Sag, er allerede blevet berørt, men Indenrigsministeren staa jo ogsaa paa anden Maade i Forhold til den, thi han er Kommunerne's Værge. Den Maade, hvorpaa Indenrigsministeren svarede paa den omtalte Forespørgsel, og hvorved Ministeriet tilbageviste Udvalgets Forespørgsel og Bemærkninger, forekommer mig ikke at kunne forsvares. Indenrigsministeren skriver nemlig dert, at Ministeriet i høi Grad vilde have taget i Betænkning ved Regtelsen af sit Samtykke at hindre de paa-tænkte Arrangements, og Indenrigsministeriet stiller sig altsaa paa de omtalte Arrangements Standpunkt. Paa dette Standpunkt er Krigsministeren berettiget til at stille sig, thi han har ikke nogen særlig Opfordring til at værges Kommunerne's Interesse; han har ikke nogen anden Opfordring dertil end den, Enhver som helst har; men Indenrigsministeren har en ganske særlig Opfordring til at tage under Overveielse, hvorvidt Kommunerne kunne være tjente med disse Arrangements. Det forekommer mig imidlertid, at Indenrigsministeren ved den Skrivelse, der findes under Nr. 138 i Betænkningen, har skudt dette fra sig paa en Maade, som neppe kan billiges. Vel have nemlig Byraadene dels sat sig i Spidsen for Sagen og ere uden Foranledning fremkomne med deres Forslag — vi høre i alt Fald, at det har været Tilfældet med Aarhus, — dels have de paa Krigsministeriets Foranledning indledet Forhandlinger; men det ses tillige af Skrivelsen, at Beslutningerne ikke ere fattede med Enstemmighed af Byraadene, og disses Sammensætning har ikke den saadan Karakter, at deres Beslutninger saa ubetinget ere stemmende med Byernes Interesse, at